

910087 I

Mag. St. Dr.

NOYΘETIKON
IN LAVDEM
Eximiorum ac Ven. XXI. Virorum.

Dum in florentiff:

D. JAGELLONIS LYCÆO,

A

Magnifico & Adm. Reuerendo Domino,

D. IACOBONAIMANOWIC, I.V.D.
ac Professore, Cathedr. Eccl. Crac. Canonico, Archi-
diacono Pileceñ, &c. &c. Generali RECTORE
& Procancellario Almæ Academiæ Crac.
longe digniff.

Artium & Philosophiæ LICENTIATI in publica Clariff. Viro-
rum luce, ac frequentia, renuntiarentur.

A

M. IOANNE CYNERSKI RACHTAMOWIO, Nowodwor.
Dial. Profess. Contub. Hierosf. Sen.

Honoris & obseruantiaæ ergò D.

Anno Dñi, 1632. Die 30. Martij.

CRACOVIÆ, Apud Franciscum Casarium.

✻ ✻ ✻ ✻ ✻ ✻ ✻ ✻ ✻ ✻

I N S T E M M A
A L M Æ A C A D E M I Æ
C r a c .

BIBLIOTHECA
VNI. MAG. S. CASCELL.
CRACOVENSIS
910087
I

*Ingeniosam aquilam Sceptris inculpsit amicis,
Magno Tarquinius prouidus imperio.
Docta Lycaea fouent duo Sceptra fauentibus astris
Illis an maneat dicite promptus honos?*

Stephanus Tarlo, Palatinid. Lublinen.
Stud. Dial.

Imperium felix, Patriam cunctumq; Senatum

Hæc Sceptra ingenis dum inuiolata vigent.

Hieronymus Potubiński, Dux à Lubno,
Castell. Mścisław. Stud. Poef.

Vnum Mercurius Sceptro gestauit ocellum,

Hic duo Sceptra, duo lumina adesse negas?

Stanislaus Giżycki, Castellani. Cer.
Stud. Dial.

Sic bona posteritas Sceptris regnabit auitis,

Vt tuus ille fuit Diue Jagello fauor.

Paulus Spokowski, Stud. Dial.

Felix ingenium felicia vota Senatus,

Regia qua doctis, Sceptra dedere viris.

Nicolaus Niezábycowski, Stud. Dial.

Zoile frustra iterum reparato dente laboras,

Ingenium his Sceptris docta Minerua dedit.

Ioannes Gratus, Comes à Tarnow,
Stud. Poef.

Ingenio Reges per regia symbola cerno,

Consilium dedit hoc ingeniosus honor,

Valerianus Wilczogorski, Stud. Gram.

Ingenium Sceptris geniumq; tenemus amicum,

Rumpatur quisquis rumpitur inuidiâ.

Simon Solecki, Stud. Gram.

AD

Magnificum & Adm̄ Reueren̄ Dominum,
D. JACOBVM NAIMANOWIC,
I. U. D. & Profess. Cathedr. Eccl. Crac. Canonicum,
Archidiaconum Pileceñ, &c. &c.
Generalem Rectorem, & Procancell. Alme Uniuer-
sitatis Crac. longe digniss.

Mæcenas teneræ dulce decus lyræ
Mæcenas roseum lumen Apollinis
Mæcenas resonæ lux Academiæ
Mæcenas solidi præsidium boni
Mæcenas Charitum Rector amabilis
Mæcenas iuuenum norma Quiritium
Mæcenas genij, dux bone, nobilis
Mæcenas columen rebus in asperis
Mæcenas gelidæ fulmen inertæ
Mæcenas rigidæ flamma proteruiæ
Mæcenas tacitis exitium hostibus
Mæcenas generosi eloquij parens
Expectata tibi carmina dicimus
Omnes fausta tibi vota refundimus.
Namq; vltro auspicijs cuncta fauent tuis.

Cathalogus

CATHALOGVS

DD. Licentiandorum.

1.	Ioannes	Ryznar.
2.	Laurentius	Strzezovvski.
3.	Ioannes	Sadtovvski.
4.	Damianus	Paiecki.
5.	Simon	Suchynski.
6.	Andreas	Kucharski.
7.	Stanislaus	Domaszewvski.
8.	Gaspar	Gelafinus.
9.	Sebastianus	Falkovvic.
10.	Albertus	Dambrovvski.
11.	Albertus	Papencouius, Vstien.
12.	Martinus	Kempczynski, Vstien.
13.	Stanislaus	Ofedovvski.
14.	Ioannes	Helcner.
15.	Gregorius	Boruski.
16.	Christophorus	Wilkovvski.
17.	Michaël	Behm.
18.	Lucas	Wysogrodzki.
19.	Lucas	Piotrovvski.
20.	Ioannes	Grochalski.
21.	Adamus	Brosceius.

NOYΘETIKON

I.

A Pud priores vt agere memoratu digna pronum, magisq; in aperto erat; ita celeberrimus quisq; ingenio, ad prodendam virtutis memoriam, sine gratia, aut ambitione, bonæ tantum conscientiaæ pretio ducebatur. *Tacitus in vita Iulij Agricolaæ.*

O D E I.

Felix ingenuo qui teneram supposuit iugo
Cervicem, & solidis intrepidum finxit adoreis
Pectus; nec facilem deseruit militiam puer
Musarum, rigidam magnanimus pauperiem pati.

Non illum vacuo (grande malum) cecus amor sui
Afflixit strepitu: non modicâ, Gnydia perfida,
Fortem propofiti, corripuit tabe libidinum:
Nec consanguineus sollicitæ, iura proteruie
Importuna bonis afferuit pectoribus stupor.

Altrix ingeniorum, imperij candidior parens
Libertatis amor, præsidium, Sydus amabile
Septem interq; Triones rigidi frigoribus poli,
Pulchris ecce simul pignoribus præmia diuidit.

Fauftis

Faustis auspicijs ô urinam! dextro & Apolline
Istud magnificum concelebret conditionibus
Infractis opus. ô perdita gens; ô malè conscia,
Probris, turba procul, perge procul prodigialibus,
Ergo perge procul, perge procul, iam procul, ô procul
Hinc discede, fuge, erûpe, fuge hinc te eripe. Namq; ego.
Crudi Bambaliones ego vos carminibus Sacris
Inuitos quatiâ, ne noceat, ne noceat novis
Importuna lues vatibus ô ne noceat meis.
Nil hic stammigeris nil valeat turbinibus furor
Nil diris rabies inuidia armata cohortibus.
Adsit Religio, Simplicitas, Candor & aureus:
Musarumq; frequens arripiat vel Cytbaras chorus
Vel buxos faciles, inde lyras, sistrâq; tinnula
Clangentesq; modis, ad numeros, ductilibus tubas,
Et spîret geminis, non tacitum carminibus melos.

N O Y ⊖ E T I K O N

I I.

A Phricanus Socraticum Xenophōtem in manibus semper habebat, cuius imprimis laudabat illud, quod diceret, eosdem labores non esse æque grandes, imperatori, ac militi; quod ipse honos laborem leuiorem faceret imperatorum. *Cic. 2. Tuscul.*

O D E

O D E I I.

Quem tu Phæbe pater, semel
 Nascentem roseo, lumine videris,
 Illum non labor improbus
 Subuertet rigidis conditionibus,
 Audacis, tumidæ vices
 Non fragent populi, precipiti dolo.
 Non spes, non leuis aut metus,
 Virtutis solidâ vertet ab orbita,
 Musarumq; choro eximet.
 Sed qui Sarmaticis urbibus affluit
 Vastus flumine Vandalus,
 Finget Castalijs nobilem adoreis!
 Nympha dissociabili
 Secernent populo, atq; inter amabiles
 Vatum constituent choros,
 Ne vulgi rabiem sentiat asperam.
 O testudinis arbiter
 Lentam qui inuidiam fortiter opprimis
 O fractos quoq; spiritus
 Erecture alacri, si libeat sono
 Totum muneris hoc tui est,
 Quod spernant lacera tela proteruia,

mb. 149
Candoris Comites boni,
Quod Musis placeant (namque placent)
tuum est.

NOYΘETIKON

III.

O Mnes trahimur & ducimur, ad cognitionis, & scientiæ cupiditatem; in qua excellere pulchrum putamus; labi autem & errare, nescire, & decipi, & malum & turpe ducimus. Cic. I. Off.

ODE III.

Firmis nunc animis, nunc opus est pectore candido,
Ter septem egregij laude Viri pergite, pergite,
Exornare bonis ingenijs Almam Academiam:
Fælices etenim, fonte bono, tot bona commoda
Deductis. Populi iam phaleras spernite inutiles,
Robustos solidis pectoribus sumite spiritus.

Firmis nunc animis, nunc opus est, pectore candido,
Non plausum tumidæ, plebis emetis, neq; posteris
Fumosas titulis, nobilium luce Quiritium
Vendetis tabulas; sed meritis vos quoq; gloriam
Debetis memorem non tacitis ferre nepotibus.

Firmis nunc animis, nunc opus est, pectore candido,

Virtus ingenuis feminibus confociabilis
Æternum decus, & tergeminos prorogat ordines:
Fasces, imperium, nobiles cum legionibus.
Virtus illa regit, quæ dominis pulueribus potens,
Exprobrat merito non solitæ signa licentiæ.
Hanc circum medijs stat meritis prouidus imperi
Candor; quem placidis purpureus lambit Etesijs
Risus, concilians non humiles ingenijs iocos.

Firmis nunc animis, nunc opus est pectore candido,
Castæ sufficient Castalides insuperabiles
Menti delicias ingenuæ: Vos modo pergite
Sudantem interea compositi vertere pollicem
Et certam vigilans ingenium ducere in orbitam.

Firmis nunc animis, nunc opus est pectore candido,
Aspirate bonis Dij faciles mentibus indolem
Aspirate nouis perpetuum pectoribus decus
Felicesque dies ingenuis reddite sensibus.

NOYΘETIKON

IV.

HÆc studia adolescentiam alunt, senectutem oblectant, secundas res ornant, aduersis per fugium ac solatium præbent, delectant domi, non impediunt foris, pernoctant nobiscum, peregrinantur, rusticantur. *Cic. pro Archia Poeta.*

O D E IV.

Apollo ad Almam Academiam.

A Ge fortis, reparatrix bona, regni,
 Preme docto, beneolentes, pede, flores
 Tibi ridet comitantum chorus omnis legionum.
 Tibi surgit resonantes dare laudes
 Dea casti, moderatrix vaga, montis
 Tibi cantus, tibi plausus, famulantur generosi.
 Tibi puri sociantur iuga Vauli
 Tibi Nymphae fluviali vice saltant
 Tibi longus Satyrorum salit ordo per apricum
 Age pulchrum geminatis caput astris
 Popolari erige voto, erige mater,
 Tibi surgit pretiosus numero laudeq; miles.

NOYΘETIKON

V.

G Aude meo, gaude tuo, gaude etiam publico nomine,
 adhuc honor studijs durat. Studeamus ergo, nec de-
 sidia nostrae prætendamus alienam. Sunt qui audi-
 ant, sunt qui legant, nos modo dignum aliquid auri-
 bus elaboremus. *Plin. Sec. lib. 4. epist. 16. ad Val. Pau-*
linum.

B 2

O D E

O D E V.

siue Echo.

Votis cuncta fauent! Phæbe veni, Phæbe veni tibi
 Mansuris graciles carminibus Vandalides canunt,
 Arridet geminis Aönii verticibus chorus!
 Iam per plana, per abrupta, per imperuia diffoni
 (Quoscumq; trahit deciduus gurgite Vandalus
 Vndarum rapidis agminibus littora verberans)
 Plausus defiliunt. Insinuat vocis imaginem
 Echo, cum reparatis properat cantibus vltimam
 Laudem effingere; mox concipiens ore modos leues
 Et mox ausa loqui non retinet verba fideliter.

Ergo cum resonis Vandalides carminibus Deæ
 Certant, illa cauos voce sonos reddere pertinax
 Pergit: Dum geminant ô Socij Viuite, Viuite,
 Hæc clamore refert dissimili, PERGITE, PERGITE.
 Rursum illæ repetunt ô Comites PLAVDITE, PLAV-
 DITE?

AVDITE! illa canit. Pignoribus turba recentibus
 Votis ergo faue (reddit AVE) tanta negotia
 Multum laudis habent! (AVDIS! HABENT:) iam
 resonabilis

Nymphæ, Phæbus adest, ô Comites, Phæbus adest ca-
 nunt,

(EST, EST, hæc repetit) Phæbe faue dulce decus lyræ
 (IRÆ, Echo resumit) Phæbe pater perge potētibus
 Ornare

Ornare ingenijs (hæc GENIIS) Almam Academiam
(IAM, IAM) Palladio quæ grauis est puluere! (VERE
RE ait)

Virtutemq; colit non tacitam! (VITAM ait) inelytum
In turbis Columen; (tum VRBIS ait LVMEN) amabile
Regni præsidium, & temperies! (illa QUIES refert)
Libertatis asyllum solidum, pacis adoreis;
(REGIS congeminat) Nam iuuenes (illa SENES ait)
Excelsis generosi meritis! (SCITIS ait) senes
Fractos vt superent ingenio, non iuuenilibus
Annis (GANNIS ait) fonte sitim Pyerio leuant
(EDANT) sed satiant alma Lycæa? (addidit HÆC
MEA?)

Olim condiderat quæ ille Iagello bonus? (intulit
PATRONVS) Patriæ & dulce senatus decus optimi
Hostis fulmen atrox perfidi? (at illa ore refert cauo
VIDI) illum referent astra super lucida posteri?
(VERI?) Qui bonitatis vel opes, vel bona publicæ
Sortis non videat, pectore alit plusquam adamantinam
Fibram! (HYDRAM Echo refert) Magnanimus quid
Nouoduorsciis

An lentum peperit Sarmaticis ingenijs decus?
Effusis tenerum cum inseruit feminibus bonum?
Præfecitq; Deas indocili ludere puluere?
(VERE? VERE? ait) ô Quid memorem Te decus au-
reum

VLADSLAVI? Ecce ferunt ecce Tibi lilia candida
Recentesq; rosas, & violas, & Casiam, & Crocum

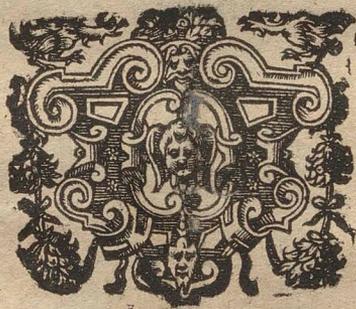
Græ Castalides: & tumulum spargere floribus
Mandant, & tumulo hæc verba modis ritè loquacibus
Figunt. Relligione, ingenio, laude, fide potens
Et candore bonus deposuit corporis hic sui
Vates exuias, astra petijt mens generosior!
Cælum & pro meritis in Patriam, remq; Academicam
Cernit, quam memori restituit munificentia;
Afsidetq; Tibi, purpureo nectare, Olesnici
Fælix! laurigerum qui meritis prouidus arbiter
Erexti penetral: Quod dolor heû! sed fugite ô fugite
(Horresco referens) Ne pueri vos maneat malus
Casus: ruderibus pars hiat hæc dissociabilis,
Euibratq; graues cardo ruinas. (Dea iam MINAS!
Clamat) Pyerios si quis adhuc restituat lares
Auertatq; luem sollicitis corporibus grauem
Victuris memorem carminibus Vandalides canent.

Literæ discuntur facile, si & tantum sumas, quantum
opus sit & habeas qui docere fideliter possit, & scias ipse
etiam discere: ita ut facilis usus doctrinâ confirmet, me-
diocri opera tribuatur, memoria studiumq; permaneat.

Cic. lib. 3. de Orat.

Sunt qui scire volunt eo fine tantum, ut sciant & turpis
curiositas est; & sunt qui scire volunt ut scientiam suam
vendant, & turpis quæstus est; & sunt qui scire volunt, ut
sciantur ipsi, & turpis vanitas est. Sed sunt quoq; qui sci-
re volunt ut ædificent, & charitas est, & sunt qui scire
volunt, ut ædificentur, & prudentia est. *DB.*

Faint, illegible text at the top of the page, possibly bleed-through from the reverse side.

Second block of faint, illegible text, also appearing to be bleed-through from the reverse side.

2118.21

